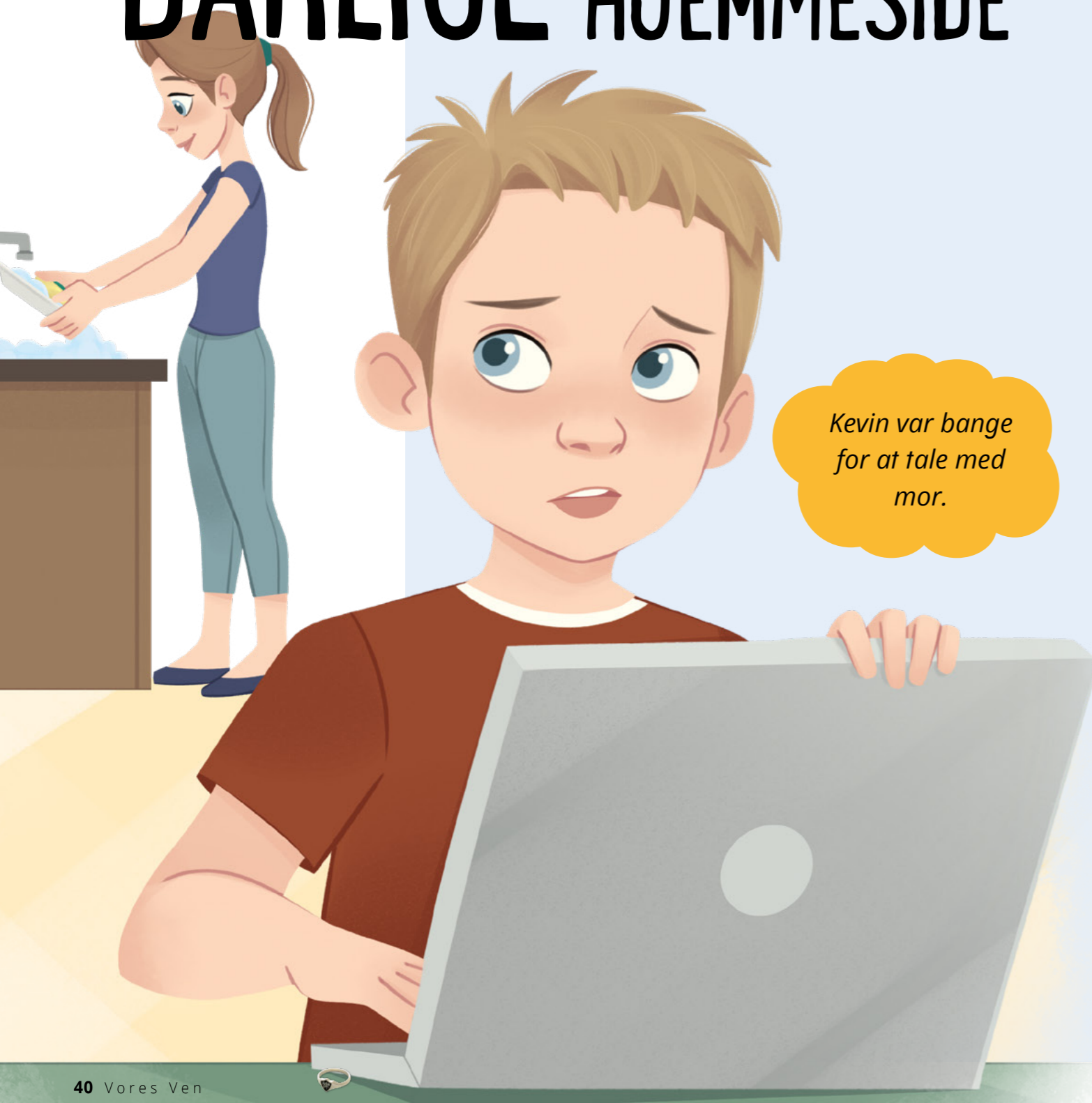

DEN DÅRLIGE HJEMMESIDE

Kevin var bange for at tale med mor.

Kevin Kinney

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Kevin drejede rundt i computerstolen. Han ramte tilfældige taster på keyboardet.

»Mor, må jeg spille racerløbsspillet nu?« råbte han.

Mor kiggede ind fra køkkenet. »Når du er færdig med dine lektier.«

Kevin sukkede. Hvordan skulle han fokusere på lektierne? Han var så tæt på at nå det næste niveau i sit yndlingsspil. Og hans lektier var, ja, *lektier*.

Han tænkte, at han i det mindste kunne begynde på det. Han rullede gennem en hjemmeside. Det så ikke så sejt ud som racerløbsspillet.

Så så Kevin et link. Han klikkede på det. Linket førte ham til en hjemmeside med fotos af mennesker, der ikke havde noget tøj på.

Det er slemt, tænkte han. *Jeg bør klikke væk*. Kevin så sig over skulderen. Ingen holdt øje med ham. Han så på nogle få billeder mere. Han var bare nysgerrig.

Kevin begyndte at føle sig lidt utilpas. Han lukkede hurtigt hjemmesiden. Han prøvede at gå tilbage til sine lektier. *Det er okay*, tænkte Kevin. *Jeg så bare nogle få billeder*. Men den dårlige følelse forsvandt ikke.

Kevin følte, at han skulle tale med mor om hjemmesiden. Men han var bange. Hvad nu, hvis hun blev vred?

Efter middagen den aften hjalp Kevin mor med at vaske op.

»Er du okay?« spurgte mor.

»Ja,« sagde Kevin.

Men han var ikke okay. Han følte det, som om han skulle til at græde. Følelsen af, at han skulle fortælle mor det, kom tilbage. Men Kevin var stadig bange.

Vor himmelske Fader, hjælp mig, bad han for sig selv. Han fik det lidt bedre.

»Må jeg tale med dig om noget?« spurgte Kevin.

»Selvfølgelig,« sagde mor. »Hvad vil du gerne tale om?«

Kevin så ned i gulvet. Han vidste ikke helt, hvordan han skulle begynde. »Da jeg lavede lektier, kiggede jeg på en hjemmeside, hvor der var fotos af mennesker uden tøj på. Jeg var bare nysgerrig. Men nu kan jeg ikke glemme det, jeg så.«

»Jeg er glad for, at du fortalte mig om det,« sagde mor. Hun gav Kevin et knus. »Nysgerrighed er normalt. Du ved, at de ting er dårlige, og du bør ikke se på dem. Men det gode er, at du var ærlig. Du får det bedre nu, fordi du har sagt det til mig.«

»Er du ikke vred?« spurgte Kevin.

»Selvfølgelig er jeg ikke det,« sagde mor. »Jeg elsker dig. Jeg vil gerne hjælpe dig. Og det vil vor himmelske Fader også. Han kan altid hjælpe dig med at rette op på tingene.«

Den dårlige følelse forlod Kevins mave.

»Jeg var bange for at fortælle dig om det,« sagde han. »Men jeg fik det bedre, efter jeg havde bedt en bøn.«

»Det lyder som om, at Helligånden hjalp dig til at være modig!« sagde mor.

Kevin havde følt ro og fred, da han bad. Men selv før han bad, havde han følt, at han var nødt til at tale med mor.

»Jeg tror, at Helligånden hjalp mig hele tiden,« sagde Kevin. »Han fortalte mig, at billederne var dårlige. Og han fortalte mig, at jeg var nødt til at fortælle dig om, hvad der skete.«

»Jeg er her altid, hvis du har brug for at tale om ting som dette,« sagde mor. »Jeg bliver ikke vred. Lad os arbejde sammen om at lave en sikker plan for computeren.«

Kevin smilede. »Det lyder som en god idé, synes jeg.« ●